

Overenskomsten omhandlede Tilfælde, som ikke allerede udtrykkeligt er nævnt i Versaillestraktaten.

Ikke desmindre kan det tænkes, at Myndighederne i de to Lande, f. Eks. fordi de foreliggende Oplysninger er mangelfulde, eller fordi de faktiske Forudsætninger for Statsborgerrettens Erhvervelse i det enkelte Tilfælde bedømmes forskelligt, undtagelsesvis ikke kommer til et overensstemmende Resultat med Hensyn til den paagældendes statsborgerlige Forhold. Hvis Uoverensstemmelsen bestaar deri, at de danske Myndigheder anser den paagældende for at være Dansk, og de tyske Myndigheder anser ham for at være Tysk, eller hvis det ene Lands Myndigheder betragter ham som Statsborger i dette Land, medens det andet Lands Myndigheder betragter ham som hjemløs, maa Spørgsmaalet løses i Overensstemmelse med almindelige international - offentligretlige Retsgrundsætninger.

Kun for et enkelt Sammenstødtilfælde træffer Art. 13 en særlig Ordning, nemlig hvis de danske Myndigheders Undersøgelse fører til det Resultat, at den paagældende ikke er Dansk, og de tyske Myndigheders Undersøgelse til det Resultat, at han ikke er Tysk, og det derhos drejer sig om en Person, der har opereret for et af de to Lande, eller som hører til den i Art. 1, 4. Stk., omhandlede Kreds af Personer.

Da det herved er forudsat, at disse Personer hidtil har haft Statsborgerret i et af de to Lande, har man anset det for en særlig Haardhed, hvis Nyordningen paa Grund af Uoverensstemmelse i Bedømmelsen i de to Lande skulde føre til deres Hjemløshed. I dette Tilfælde kan derfor enhver af de kontraherende Parter forlange, at Tilfældet skal henvises til en blandet Kommission, der sammensættes af to Statsborgere for hver af de kontraherende Parter, og at Afgørelsen, dersom disse Kommissionsmedlemmer ikke kan blive enige, skal træffes af en neutral Voldgiftsdommer, som den svenske Regering i paakommende Tilfælde skal anmodes om at ville udnævne.

Denne særlige Regel kan dog ifølge Artiklens 3. Stk. efter fem Aars Forløb opsiges med et Aars Varsel.

12) *Overenskomst vedrørende Forsorgen for Krigsinvalidider (Militærrentemodtagere) og Pensionister, med Stutprotokol.*

Ved denne — i økonomisk Henseende den mest betydende — Overenskomst over-

tager Danmark fra den 15. Juni 1920 at regne (Datoen for Suverænitets Overgang til Danmark) Forsorgen saavel for Krigsinvalidider og disses Efterladte som for de før nævnte Dato pensionerede tyske Rigtjenestemænd og preussiske Statstjenestemænd — herunder medregnet Officerer og Provinsen Slesvig-Holstens Tjenestemænd — Præster og andre kirkelige Tjenestemænd, Lærere og Lærerinder ved Folkeskolen, offentlige Mellemskoler og kommunale Skoler samt for Enker og Børn efter de nævnte Arter af Tjenestemænd, for alle Personers Vedkommende paa Betingelse af, at de paagældende i Medfør af Versaillestraktatens Bestemmelser har erhvervet eller ved Option erhverver dansk Statsborgerret. Forsorgen omfatter tillige Enker og Børn efter de fornævnte Pensionister.

Afgørende for, om Forsorgen overgaar til Danmark, er, som anført, at de paagældende er blevet danske Statsborgere. Hvor dette ikke er Tilfældet, forbliver Forpligtelserne hos Tyskland.

Medens det med Hensyn til Invalideforsorgen ganske er overladt til den danske Lovgivningsmagt at fastsætte de nærmere Regler for, hvorledes denne skal udøves — blot forudsætter Art. 1, at Forsorgen er fyldestgørende — er der for Pensionisternes Vedkommende i Art. 10 givet faste Regler for Beregningen af Pensionernes Størrelse. Beregningen sker paa Grundlag af de Regler, der var gældende i Tyskland den 1. August 1914, hvorved altsaa udfindes de Beløb, som de paagældende før Krigen vilde have haft Krav paa. Foruden disse Beløb, der vil være at omregne efter Parikurs og udgør de paagældendes Grundpension, udbetales der yderligere Dyrtids- og Konjunkturtillæg efter de almindelige danske Regler.

For at sikre sig imod, at tyske Pensionister, der er født i Nordslesvig, men iøvrigt ikke har haft Tilknnytning til dette Landomraade, skal optere for Danmark af økonomiske Grunde for at opnaa Kronepension, er det i Art. 10, 2. Stk. fastsat, at de Optanter, som ikke har beklædt et Embede i Nordslesvig, kun har Krav paa Markpensioner efter de til enhver Tid gældende tyske Bestemmelser.

Paa tilsvarende Maade har man ved samme Artikels 3. Stk. ønsket at sikre sig imod, at Pensionister, som efter 15. Juni 1920 er flyttet fra Nordslesvig til Tyskland, senere vender tilbage for at opnaa Pension i Kroner fra den danske Stat.

Ved Art. 14 forpligter Tyskland sig